

[Munch-Petersen.]

det danske Parti — ikke en Fremgang, som Statsministeren paastod, i Rudeknuseri eller den Slags Ting, men en Fremgang i Massearbejde blandt den arbejdende Befolkning i Danmark for at mobilisere den til Kamp mod Kapitalismen og mod Kapitalismens Regeringer og ogsaa mod den nu siddende socialdemokratiske Regering og de Førere, som vil binde Arbejderklassen til det kapitalistiske Statsapparat.

Jeg vil derefter til Trods for, at det ikke synes at være særlig Skik og Brug, gerne sige et Par Ord om den Finanslov, som er til Behandling. Denne Finanslov er ogsaa et udmærket Udtryk for, hvordan man forvalter et kapitalistisk Samfund. Ganske vist er det foreliggende Budget ikke helt saa fint som de Regnskaber, der har været aflagt, hvor man har haft disse store Overskud. Men dog viser Budgettet og ligeledes det sidst aflagte Statsregnskab, at man ogsaa fra den siddende Regerings Side lægger Hovedvægten paa at forvalte det kapitalistiske Samfund efter de samme Hovedprincipper som tidligere og saaledes som det er forsvareligt efter kapitalistiske Principper.

Der findes paa dette Regnskab og paa Budgettet Udgifter til Ting, som aldeles ikke kan være i Arbejdernes Interesser, og som Arbejderne aldeles ikke ønsker at give Penge ud til. Der findes f. Eks. de store Udgifter til det borgerlige Militær, som er posteret under forskellige Poster: under Krigsministeriet, Marineministeriet, men ogsaa paa enkelte skjulte Poster under andre Ministerier. Der findes Udgifterne til Kirkeministeriet paa 2,5 Mill. Kr. Der findes Udgifter til den højest arbejdsløshedsunderstøttede her i Landet paa 1 Mill. Kr. Der findes Udgifter til sammes Familie paa 72 000 Kr., og der findes en Række andre Udgifter, som er ganske meningsløse ud fra et Arbejdersynspunkt.

Der findes de store Udgifter til Betaling af Omkostninger og Renter ved Statsgælden, Udgifter, som gaar direkte i Højfinansens Lommer, gaar til de Kapitalister, som har laant den danske Stat Penge, og Udgifter som er stærkt stigende paa Grund af den foretagne Kronenedskæring, idet det er klart, at den udenlandske Statsgæld derved skal afdrages og forrentes med adskilligt flere danske Kroner end tidligere. Det viser

ogsaa, hvilke Byrder denne Kronenedskæring kaster over paa den arbejdende Befolkning i Danmark, idet det jo bliver den, der i sidste Instans kommer til at bære, at den kapitalistiske Stat altid først og fremmest svarer sine Udgifter til Kapitalisterne og først derefter ser til, om der kan blive nogle Penge tilbage til social Forsorg, til Igangsættelse af Arbejder og andre samfundsnyttige Opgaver. Paa Budgettet er der alene beregnet til Betaling af Statsgælden 26 Mill. Kr. til Indlandet og 30 Mill. Kr. til Udlandet, men i de 30 Mill. Kr. er der endnu ikke regnet med den Difference, der vil indtræde som Følge af Kronefaldet.

Ogsaa hvis man ser paa, hvorledes den kapitalistiske Stat lønner, vil man se, at det her drejer sig om rent kapitalistiske Løn-Principper. Der er for det første Vederlagene til de 12 Ministre paa 18 000 Kr. foruden Repræsentationstillæg til Statsministeren paa 8 000 Kr. og til Udenrigsministeren paa 16 200 Kr. Der er Udgifter til Pensionsbidrag til Ministre paa 17 000 Kr. Ogsaa indenfor de enkelte Ministerier ser man, hvorledes Lønningerne varierer i allerhøjeste Grad, hvorledes en Generaldirektør indenfor Statsbanerne lønnes med 20 400 Kr., medens en Togbetjent lønnes med 2 900 Kr. Det er paa samme Maade indenfor de andre Etater: Generaldirektøren f. Eks. for Postvæsenet lønnes med 15 926 Kr., et almindeligt Postbud med knapt 3 000 Kr. og et Landpostbud endda med kun 2 237 Kr. Vi ser, hvorledes disse Lønningsprincipper er fuldt ud kapitalistiske, saaledes som de maa være, naar de skal være Udtryk for den kapitalistiske Stat, og at hele Budgettet er bygget op efter disse Principper. Der er dernæst Tilskud til en Række borgerlige Foreninger, bl. a. til Skytte- og Gymnastikforeninger paa 77 000 Kr.

Heroverfor bliver Udgifterne til den sociale Forsorg jo kun ringe, navnlig i Forhold til det store Antal af Mennesker, som trænger til denne Hjælp, og de store Opgaver, som venter paa at blive løst. Udgifterne til Hjelpekasserne skal være paa 250 000 Kr., og Udgifterne til den øvrige sociale Forsorg er ligeledes alt for smaa i Forhold til de Opgaver, som venter.

Ser vi dernæst paa Indtægterne paa det foreslaaede Statsbudget, vil vi se en